

велике значення для розвитку сільського туризму. Сільський туризм може допомогти у зміцненні міжнародних зв'язків та сприяти культурному обміну між різними країнами у важкий історичний період.

Туризм в багатьох країнах світу є прибутковим видом економічної діяльності та приносить вагомий внесок у бюджет країни. Вагоме місце в країні займає саме розвиток внутрішнього, зокрема регіонального туризму, за рахунок створення нових та цікавих локальних туристичних продуктів місцевими турфірмами та власниками агросадиб, а також співпраця з органами місцевої влади [1].

Одним із важливим напрямків розвитку сільських територій є зелений туризм. Пріоритетність розвитку сільського зеленого туризму в усіх регіонах України зумовлена такими обставинами:

1. Розвиток сільського зеленого туризму стимулює мале підприємництво, важливе для оздоровлення економіки аграрних районів країни.

2. Регіони України володіють малоосвоєним рекреаційним потенціалом, що потребує пошуку альтернативних та ефективних стимулів для його раціонального використання у відпочинково-туристичних цілях.

3. Створення та розвиток агрорекреаційного сервісу вирішує низку напружених соціальних проблем багатьох регіонів, зокрема, масового безробіття, закордонного заробітчанства, складного соціального клімату тощо.

4. Збережена етнокультурна самобутність історичних країв нашої держави виступає ексклюзивною, міжнародно-туристичною, конкурентною перевагою, що дозволить Україні бути серед основних осередків розвитку сільського туризму в Європі [2].

Військові дії на території нашої країни примушують багатьох думати, що іноземці до нас тепер не пойдуть ще дуже довго. Однак у світі є багато прикладів, коли після масштабних конфліктів країни швидко відновлювалися та знову приймали гостей. Зокрема, в Ізраїлі, Чорногорії, Румунії, Грузії й інших країнах відродження і становлення туристичної галузі розпочалося або під час військових дій, або після їх закінчення [3].

Щодо відродження туризму у звільнених містах, до цього питання потрібно ставитись досить обережно. Будь-які проекти, які охоплюватимуть ці локації, повинні стати, в першу чергу, складовою меморіального туризму України. До цієї справи слід залучити відповідні державні органи: Інститут національної пам'яті та Державне агентство розвитку туризму. Усі маршрути мають бути побудовані з урахуванням того, що це місця трагедій, тому розміщення будь-яких атракцій на таких маршрутах є неетичним і 30 недоцільним. Тому, враховуючи активні воєнні дії, які на сьогоднішній день відбуваються на території України, масові руйнування населених міст і сіл, масові поховання населення та військових, що боронили цю територію, створення братських могил, оборонні споруди та місця найзначущіших битв в післявоєнний період будуть мати важливе значення для розвитку саме такого напрямку воєнного (мілітарного) туризму як воєнно-історичний туризм [3].

Можемо зробити висновок, що сільський туризм в Україні це більше, ніж просто вид відпочинку. Він є перспективним напрямом розвитку сільських територій, сприяє збереженню природних ресурсів та є джерелом доходу для місцевих жителів. Ми вистіймо, війна обов'язково скоро закінчиться нашою Перемогою і попри нелегких шлях становлення нашої економіки, туристична галузь однозначно вийде на новий рівень, тому сільський туризм може сприяти збереженню та розвитку традиційних ремесел та сільських промислів, що сприяє сталому економічному розвитку.

1) недосконале знання – ревеню-менеджери формують ціну на готельні послуги орієнтуючись на власну оцінку середньої готовності гостей платити, точно не знаючи скільки вони реально готові заплатити за те, що хочуть купити. “Професійні” покупці можуть дуже добре приховувати свої справжні наміри. Відповідно, готовність одних покупців буде вищою встановленого рівня, а інших – нижчою. Незважаючи на цей факт, ревеню-менеджери повинні протистояти спокусі встановлення єдиної ціни;

2) канібалізація – це загроза від покупців з високим рівнем готовності платити високу ціну “маскуватися” під покупців з низьким бажанням купляти, що дозволяє їм уникати сплати вищих цін. Тому при розробці стратегії диференційованого ціноутворення, має бути ефективний спосіб точно визначити категорії гостей, які мають право на диференційовану ціну;

3) спекуляція – це проблема перепродажу готельних продуктів, які були попередньо придбані за низькими цінами, покупцям, які готові заплатити вищу ціну. Ця проблема негативно впливає на здатність ревеню менеджменту ефективно підтримувати диференційовані ціни. Для її певного усунення необхідно встановлювати відповідні обмеження щодо купівлі за низькими цінами;

4) проблема законності чи етики продажу по-суті однієї і тої самої послуги з розміщення за різними цінами. Звичайно, у більшості випадків готельне підприємство не може продавати за різними цінами ідентичні продукти ідентичним покупцям. Однак, диференційоване ціноутворення означає пропонування різних цін різним гостям на основі їх бажання купляти і ревеню-менеджери повинні творчо варіювати свою пропозицію, а також критерії, яким повинні відповідати покупці, щоб отримати право на спеціальні пропозиції. Для дотримання етичних принципів у ціноутворенні необхідно проявляти повагу до гостей, дотримуватися домовленостей з партнерами і контролювати рівень цін.

Список використаних джерел

1. Мазаракі А., Бойко М., Кулик М. (2017) Детермінанти ревеню-менеджменту в готельному бізнесі. *Вісник Київського національного торговельно-економічного університету*. № 4. С. 66-78. URL: <http://visnik.knute.edu.ua/files/2017/04/6.pdf>.
2. Hayes David K., Miller Allisha (2011). *Revenue management for the hospitality industry*. Published by John Wiley & Sons, Inc., Hoboken, New Jersey. 530 p.
3. Aziz H.A., Saleh M., Rasmy M.H. (2011). Dynamic Room Pricing Model for Hotel Revenue Management Systems. *Egyptian' Informatics Journal*. 12. P. 177-183. doi:10.1016/j.eij.2011.08.001.

УДК 332.02

Оганесян С.А.

аспірантка 2-го року навчання

спеціальності 073 «Менеджмент»

ЗВО «Подільський державний університет»

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОСТВОЄННИЙ ЧАС

Розвиток сільського туризму сприяє збереженню традицій, культурної спадщини та природних ресурсів на сільських територіях. Умови війни можуть створювати труднощі для розвитку сільського туризму, такі як безпекові загрози та доступ до ресурсів. Проте відновлення спокою та стабільності є ключовими для подальшого розвитку цього напрямку. Розробка та реалізація ефективних маркетингових стратегій із залучення туристів на село має